

• Bejaarden zingen elke dag liedjes, spelen Rad van Fortuin en fietsen op hometrainer

“Het seniorencentrum geeft haar weer zin om te leven”

Anna Van den Bossche, Maria Moens en een andere bewoonster zingen uit volle borst de liedjes mee. FOTO'S PATRICK HATTORI

Jan Kerremans en zijn moeder Joanna Van den Bossche. “De liedjes doen me denken aan de tijd dat ik jong was”, zegt ze.

Bornem

De bewoners van het Seniorencentrum Onze-Lieve-Vrouw zongen en dansten woensdag op oude Vlaamse liedjes. Veel bewoners overluden het centrum met lof, omdat dit soort evenementen hun leven opnieuw de moeite waard maakt.

• Oud zijn is niet altijd een pretje. Lichamelijke kwaaltjes, verstandelijke achteruitgang en eenzaamheid zijn begrippen die veel senioren kennen. Maar in het Seniorencentrum Onze-Lieve-Vrouw in de Stationsstraat was daar woensdag niets van te merken. De bewoners zongen oude klassiekers als *In een klein stationnetje* en dansten De Kabouterdans met kinde-

ren van de eerste en tweede kleuterklas van de freinetschool 't Hinkelpad. “Dankzij dit soort evenementen heb ik een nieuwe moeder gekregen. In de eerste weken van haar verblijf in dit rusthuis kwijnde ze helemaal weg. Ze had geen zin meer om nog veel buiten te komen. Maar het ergoteam overtuigde mijn moeder om elke dag mee te doen aan activiteiten. Dit seniorencentrum geeft haar weer zin om te leven”, zegt Jan Kerremans (60).

Jonge gezichtjes

Zijn moeder Joanna Van den Bossche (86), die tot een dertigtal jaar geleden Café De Kroon in Mariekerke en Café Ami in Sint-Amands uitbaatte, knikt bevestigend. “Het is plezierig om samen met kinderen De Kabouterdans te dansen, omdat ik dan jonge gezichtjes vol van plezier zie. Een liedje als *In een klein*

•• “Als ik het liedje ‘Ik zie zo gere mijn duivenkot’ zing, moet ik altijd aan mijn man denken.”

ANNA VAN DEN BOSSCHE
BEWOONSTER, BORNEM

stationnetje doet me denken aan de tijd dat ik jong was. Ik nam de trein van Sint-Amands naar mijn werk in Antwerpen. Op de trein zongen we allerlei liedjes, zoals onder meer *In een klein stationnetje*. Nu kijken mensen raar op als iemand luidop begint te zingen op de trein, maar vroeger was dat heel gewoon.”

Haar bijna-naamgenoot Anna Van den Bossche (99) amuseert zich

•• “Het is gewoon onmogelijk om mij hier in dit Seniorencentrum te vervelen.”

MARIA MOENS
BEWOONSTER, BORNEM

ook. “Ik kan niet meer mee dansen omdat ik mijn evenwicht niet meer kan houden, maar zingen is geen probleem. Mijn favoriete liedje is *Ik zie zo gere mijn duivenkot* van Bobbejaan Schoepen. Mijn man, die al lang overleden is, was een duivenmelker. Als ik het liedje over het duivenkot zing, denk ik altijd aan hem terug.”

Anna is gelukkig in het Senioren-

centrum. “Er is elke dag iets te doen. Naast zingen en dansen spelen we ook vaak met de kaarten, doen we een spelletje kiemen en spelen we Rad van Fortuin en Hoger Lager. Die televisieprogramma's van vroeger leven hier voort.”

Fietsessies

Bewoonster Maria Moens (90) beleeft ook een drukke oude dag. “In dit Seniorencentrum is het onmogelijk om mij te vervelen. Ik fiets elke dag vijftien tot twintig minuten op de hometrainer, brei poppenkleedjes en oefen de pasjes voor De Kabouterdans in. Die pasjes moeten we vaak herhalen, want ik vergeet nogal snel. Maar dat is niet erg. Ik heb me vandaag met de kinderen op de dansvloer heel goed geamuseerd”, zegt Maria.

CHRISTOF WILLOCKX